

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคมีของครุวิทยาศาสตร์ ศึกษาทักษะการบัญชีติการ เคมีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และหาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคมีของครุกับทักษะการบัญชีติการ เคมีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ กลุ่มตัวอย่างประชากรครูที่สอน วิชาเคมีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2537 จำนวน 20 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้เลือกมาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อครูเคมีทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างประชากร นักเรียนที่เรียนวิชาเคมีกับกลุ่มตัวอย่างประชากรครูที่สุ่มไว้ จำนวน 20 กลุ่มการทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ เลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดย จำแนกตามระดับชั้นที่กลุ่มตัวอย่างประชากรครูสอนเคมีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยใช้อัตราส่วน 1 : 1 (ครู 1 คน ต่อนักเรียน 1 กลุ่มการทดลอง) ได้กลุ่มตัวอย่าง ประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 7, 7 และ 6 กลุ่มการทดลอง ตามลำดับ และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสังเกตคุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคมี ซึ่งเป็นแบบสังเกตรายการพูดติกรรม การสอนบัญชีติการ เคมีที่ครุพึงบัญชี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 70 รายการ ตามขั้นตอนของกิจกรรม การสอน 6 หัวเรื่อง การเตรียมตัวก่อนสอนบัญชีติการ การนำเสนอเข้าสู่ขั้นตอนการทดลอง การอภิปรายก่อนการทดลอง กิจกรรมระหว่างการทดลอง กิจกรรมภายหลังการทดลอง และการใช้เทคนิคการสอนเสริมการสอนบัญชีติการ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน

2. แบบสังเกตทักษะการบัญชีติดตาม เคเม. ซึ่งเป็นแบบสังเกตกระบวนการการบัญชีติดตามในระหว่างทำการทดลอง และผลของการบัญชีติดตามนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 รายการ ตามขอบเขตพัฒนกรรมที่พึงประสงค์ด้านทักษะการบัญชีติดตามของ คงชัย ชิวารีชา (2537) และใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการบัญชีติดตามของ หนัย สิงฟันธ์ (2534) เป็นแบบสังเกตด้านทักษะ ในกระบวนการการบัญชีติดตาม จำนวน 12 รายการ และด้านทักษะในการรายงานผลการทดลอง 8 รายการ ได้รับการตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน

เครื่องมือตั้งกล่าวทั้งสองฉบับ มีความตรงเชิงเนื้อหา และผู้สังเกตมีความตรง และความเที่ยงของการสังเกต โดยฝึกหัดการสังเกตกับผู้เชี่ยวชาญจนสามารถสังเกตได้สอดคล้องกัน ในเวลา 2 อาทิตย์

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเข้าไปสังเกต พฤติกรรมการสอนบัญชีติดตาม เคเมของครูและทักษะการบัญชีติดตาม เคเมของนักเรียนในห้องบัญชีติดตาม โดยบันทึกผลการสังเกตตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ และสังเกตกลุ่มตัวอย่างประชากรครู 1 คน พร้อมกับกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียน 1 กลุ่ม จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบ รวมจำนวนครั้งที่สังเกต ทั้งหมด 60 ครั้ง จำนวนคาบที่สังเกต 120 คาบ รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เตือน

การวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตคุณภาพของการสอนบัญชีติดตาม เคเม และทักษะการบัญชีติดตาม เคเมครบ 60 ครั้งแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาให้คะแนน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับขั้นดังนี้

1. หาค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าร้อยละของค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนคุณภาพของการสอนบัญชีติดตาม เคเม ของกลุ่มตัวอย่างประชากรครูทั้งหมด เป็นรายคน และหาค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) ของคะแนนทักษะการบัญชีติดตาม เคเมของกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งหมด เป็นรายกุ๊ม

2. หาค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนคุณภาพของการสอนบัญชีติดตาม เคเมของกลุ่มตัวอย่างประชากรครูทั้งหมด เป็นรายตัว

3. หาค่ามัชณิมเลขคณิต (\bar{x}) ของคะแนนทักษะการบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรนักเรียนทั้งหมด เป็นรายตัวน

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่างประชากรครูกับทักษะการบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. คุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่างประชากรครูทั้งหมดโดยรวม
ทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกแต่ละด้าน ปรากฏว่า

- 1.1 ด้านการเตรียมตัวก่อนสอนบัญชีติการ เคเมื่อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.2 ด้านการนำเสนอข้อมูลต่อหน้าห้องเรียน อยู่ในระดับต่ำ
- 1.3 ด้านการอภิปรายก่อนการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.4 ด้านกิจกรรมระหว่างการทดลอง อยู่ในระดับต่ำ
- 1.5 ด้านกิจกรรมภายหลังการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.6 ด้านการใช้เทคนิคการสอนเสริมการสอนบัญชีติการ เคเมื่อยู่ในระดับต่ำ

2. ทักษะการบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งหมด โดยรวม
ทุกทักษะ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยก แต่ละด้านปรากฏว่า

- 2.1 ด้านกระบวนการบัญชีติดอยู่ในขั้นปานกลาง
- 2.2 ด้านการรายงานผลการทดลองอยู่ในขั้นปานกลาง

3. คะแนนคุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคเมื่องครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
คะแนนทักษะการบัญชีติการ เคเมื่องนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสมพันธ์เท่ากับ .8475

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า คุณภาพของการสอนบัญชีติการ เคเมื่องกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรครู โดยรวมทุกตัวนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าคุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่ออง กลุ่มตัวอย่างประชากรครูยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนยังคงติดกับวิธีสอน วิทยาศาสตร์แบบเดิมและยังมีความเชื่อว่า การสอนปฏิบัติการให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเองทำให้ เสียเวลา ผลสุดท้ายก็ไม่ต่างกับการบอกให้จด (ไฟฟาร์ย แม้มประสา, 2537) และครูผู้สอน ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี ประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอน ในเรื่องของเวลาในการ เตรียมการสอน มีเวลาจำกัดอุปกรณ์ไม่มีคุณภาพและมีจำนวนไม่เพียงพอ สภาพห้องปฏิบัติการ ไม่พร้อม (ยุวรี วิศวเวชเมธี, 2526) การจัดความเวลาในการสอนวิชาเคมีมีเวลาจำกัดจนไม่ สามารถดำเนินการสอนตามขั้นตอนได้ จากการสังเกตเพื่อหาข้อมูล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ จัดความเรียนวิชาเคมีครั้งละ 1 คาบเท่านั้น นอกจากนี้ครูยังมีปัญหาในการประเมินผลภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนบางคนไม่เคยวัดผลภาคปฏิบัติ เนื่องจากหลักสูตรไม่ได้กำหนดจุดประสงค์ภาคปฏิบัติไว้ ชัดเจน (เพียงใจ แคนเจริญไพรากล, 2533) ครูจึงไม่ให้ความสำคัญต่อการสอนภาคปฏิบัติครูบาง คนกำหนดคะแนนภาคปฏิบัติไว้รวมกับคะแนนจิตพิสัย ซึ่งมีอยู่เพียง 10 คะแนนเท่านั้น (หนัย สิงห์พันธ์, 2534) และชงชัย ชีวบริชา (2537) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่าข้อสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัย เป็นข้อสอบวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเป็นส่วนมาก ทำให้นักเรียนและครูมี พฤติกรรมการเรียนการสอน ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ได้กำหนดไว้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่อองครูทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาคุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่อองกลุ่มตัวอย่างประชากรครู ทั้งหมดในแต่ละด้านพบว่า ด้านการเตรียมตัวก่อนสอนสอนปฏิบัติการ เคเมื่อ อยู่ในระดับปานกลาง อาจ เนื่องมาจากครูมีเวลาในการเตรียมการสอนจำกัด วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ (ยุวรี วิศวเวชเมธี, 2526) สภาพห้องปฏิบัติการ เคเมื่ยังไม่พร้อม และไม่มีห้องเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ โดยเฉพาะทำให้ครูผู้สอนไม่มีความสะดวกในการเตรียมสารเคมี เช่นไม่มีอ่างน้ำไม่มีถ้วย椀ในการ เตรียมกรดเข้มข้นให้เจือจาง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของการสอน ปฏิบัติการ เคเมื่อองครูด้านการเตรียมตัวก่อนสอนสอนปฏิบัติการ เคเมื่อองครูทั้งสิ้น

ในด้านการนำเข้าสู่ขั้นตอนการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอน ปฏิบัติการ เคเมื่อองกลุ่มตัวอย่างประชากรอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่าในการสอนกิจกรรมการทดลอง ครูผู้สอนและเลยการนำเข้าสู่ขั้นตอนการทดลอง และมองไม่เห็นความสำคัญจึงข้ามขั้นตอนการนำ

เข้าสู่ขั้นตอนการทดลองไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนกิจกรรมการทดลองตามแนวของ สสวท.นั้น ในหนังสือแบบเรียนวิชาเคมีที่นักเรียนใช้ประกอบการเรียนได้ระบุถึงวิธีทางการทดลอง ไว้แล้ว ท่าให้นักเรียนสามารถอ่านและดำเนินการทดลองตามขั้นตอนของวิธีการทดลองในกิจกรรม การทดลองแต่ละ เรื่องจนได้ผลการทดลอง และนำไปสรุปผลร่วมกันโดยไม่ต้องคำนึงถึงบัญหาและ สมมุติฐานของการทดลอง ครุจึงอาจข้ามขั้นตอนนี้ไปได้โดยไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการสอน ในห้องปฏิบัติการ และจากการสังเกตยังพบว่า ครุส่วนใหญ่ เรียนจุดประสงค์ของการทดลองตาม ที่มีครุให้นักเรียนลอกตาม หรือบอกด้วยตัวเอง ก่อนลงมือทำการทดลอง บัญหาที่พบ คือ นักเรียนทำการทดลองโดยขาดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผล การวิจัยของ สุรีมาศ ชนพุฒิมีดี (2524) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติการตามที่ครุบอกให้มากกว่าจะกระตือรือร้นที่จะแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ดังนั้นการนำเข้าสู่ขั้นตอนการทดลองจึง เป็นขั้นตอนการสอนปฏิบัติการทดลองที่สำคัญและจำเป็นที่ครุต้องปฏิบัติ สอดคล้องกับคากล่าวของ จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2527) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบสืบสอบว่าครุจะต้องใช้เทคนิค การสอนต่าง ๆ สร้างสถานการณ์ หรือบัญหาให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อ นำไปสู่ประเด็นที่จะให้มีการอภิปราย การเรียนการสอนในขั้นนี้ เรียกว่า การนำเสนอเข้าสู่บทเรียน พระ เป็นขั้นเตรียมนักเรียนให้พร้อม เกิดความสนใจอย่างร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และ สุวัฒ์ นิยมคำ (2531) ได้กำหนดไว้ว่า การสอนวิทยาศาสตร์ต้องมีขั้นนำเสนอเข้าสู่บทเรียนเป็น ขั้นแรก การที่ครุมีคุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่อต้านการนำเสนอเข้าสู่ขั้นตอนการทดลองต่อ จึงเป็น การละเอียดการสอนให้นักเรียนฝึกการแก้บัญหาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากไม่มีการระบุ บัญหา และตั้งสมมุติฐานของบัญหา ก่อนนำการทดลองเพื่อรับรวมข้อมูล และวิเคราะห์จนสรุปผล การทดลองได้ ดังนั้น ครุผู้สอนควรมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่อต้านนี้ ให้สูงขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาเคมี บรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ คือให้นักเรียนใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์แก้บัญหาด้วยตนเองได้

ในต้านการอภิปรายก่อนการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เคเมื่อของกลุ่มตัวอย่างประชากรอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจาก การอภิปราย ก่อนสอนปฏิบัติ การ เคเมื่อของครุจะ เน้นเฉพาะการบอกขั้นตอนสำคัญของวิธีการทดลอง ทบทวนชนิดและประเภทของ อุปกรณ์ และปริมาณสาร เคเมื่อกากว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งครุอาจจะให้นักเรียนอ่านวิธีการทดลองมาล่วงหน้า

ตามที่ สสวท. ก. กำหนดไว้ในคู่มือครุวิชาเคมี (2536) ได้ ทางให้บทบาทในการสอนของครุต้านการอภิปรายก่อนการทดลอง เป็นการอธิบายให้ความรู้มากกว่า เป็นการกระตุนให้นักเรียนสืบเสาะหาค่าตอบด้วยตนเอง ดังข้อเขียนของ ประวิตร ชูศิลป์ (2524) ที่กล่าวถึงบทบาทของครุในการสอนปฏิบัติการทดลองในขั้นการอภิปรายก่อนการทดลองว่าผู้สอนจะต้องพยายามตามค่าตามต่าง ๆ เพื่อกระตุนให้นักเรียนคิด เกิดความสงสัย หรือแนะนำทางเพื่อให้นักเรียนได้สืบเสาะหาค่าตอบ ตลอดจนไปจนถึงความปลอดภัย เป็นต้น และภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2529) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติการเคมี การใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ให้ถูกวิธีในการปฏิบัติการนั้นสำคัญมาก เพื่อที่จะป้องกันอันตรายและอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้ทำการทดลอง หรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียง นอกนั้นเทคนิคในการปฏิบัติการต่าง ๆ ก็ควรจะถูกต้อง หรือจะทำให้ได้ผลลัพธ์เคียงกับความจริง หรือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด ครุควรแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ที่นักเรียนยังไม่เคยใช้ ส่วนอุปกรณ์ที่เคยใช้แล้วครุจะถามทบทวนนักเรียนถึงวิธีใช้อุปกรณ์นั้น พร้อมกับบอกนักเรียนถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจาก การทดลอง พร้อมทั้งวิธีป้องกันแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุงยศ ดวงมาลา (ม.บ.บ.) และ สุชาตा ชินะจิตร (2520) ได้กล่าวถึงการป้องกันอุบัติเหตุในห้องปฏิบัติการ วิทยาศาสตร์ สรุปได้ว่า ครุจะต้องมีหน้าที่ชี้แจงให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบการใช้ห้องปฏิบัติการ และชี้อันตรายที่อาจเกิดขึ้น ในขณะปฏิบัติการทดลอง ตรวจสอบอุปกรณ์ที่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ จากแนวคิดดังกล่าวนี้เป็นเหตุผลสนับสนุนให้ครุควรมีการพัฒนาคุณภาพของการสอนปฏิบัติการเคมี ด้านการอภิปรายก่อนการทดลองให้สูงขึ้นและ เหตุผลสำคัญที่ครุควรมีการอภิปรายก่อนการทดลอง นี้องจากเป็นขั้นตอนการสอนที่สำคัญของการสอนแบบสืบสອบด้วย (ภัทร ไซยเวท, ม.ม.บ.)

ในด้านกิจกรรมระหว่างการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอนปฏิบัติการเคมีของกลุ่มตัวอย่างประชากรครุทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากจำนวนนักเรียนมีมากเกินไปทำให้ครุผู้สอนดูแลช่วยเหลือกลุ่มที่มีปัญหาได้ไม่ทั่วถึง จากการสังเกตพบว่า ส่วนใหญ่ในห้องเรียนมีนักเรียนห้องละประมาณ 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน ครุส่วนใหญ่ดูแลนักเรียนในขณะทำการทดลองจนหมดเวลาของการสอน และกิจกรรมการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีน้อย อาจมีสาเหตุมาจากการครุยึดผลการทดลองในคู่มือครุว่า เป็นผลการทดลองที่ถูกต้อง และรองเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อม ในการสอนวิทยาศาสตร์มากขึ้น จึงมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอให้

นักเรียนได้ใช้ทักษะการทดลองได้ มีบางโรงเรียนที่ต้องดัดแปลงอุปกรณ์ง่าย ๆ จึงใช้เอง และตัวนักเรียนมีพื้นฐานในการทำภูมิบัติการ การใช้อุปกรณ์และสารเคมีจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงทำให้ครุจัดให้นักเรียนดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมระหว่างการทดลองของครุ มีความสำคัญที่ครุควรปฏิบัติให้มีคุณภาพของการสอนด้านนี้ให้สูงขึ้น ดังข้อเจียนของ สมจิต สมัตถพันธุ์ (2520) ที่ว่าในขณะที่นักเรียนลงมือปฏิบัติการ เป็นเวลาที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด ความช่วยเหลืออาจเกิดขึ้นหลายด้าน อาจเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติการ การจัดเครื่องมือ การใช้สารเคมี ตลอดจนอันตรายที่จะเกิดจากเครื่องมือหรือสารเคมีเหล่านั้น ฉะนั้นครุจึงจำเป็นต้องสังเกตการทำงานของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ไม่ควรยืนหน้าชั้นเท่านั้น แต่ต้องเข้าถึงตัวนักเรียนและให้ความช่วยเหลือเวลาที่นักเรียนต้องการ ฉะนั้นวิธีที่จะทราบว่าครุต้องการความช่วยเหลืออย่างไร ก็โดยเข้าไปหาหน้านักเรียนและพูดคุยกับผู้สอน และสังเกตพฤติกรรมของเข้า และเช่นเดียวกับข้อเจียนของ ประวิตร ชูศิลป์ (2524) ที่ว่าขณะที่นักเรียนทำการทดลองครุจะต้องดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดกระตุ้นและ เป็นที่ปรึกษาอยู่ด้วย และการที่ครุให้สังเกตการใช้อุปกรณ์ตลอดจนพฤติกรรมของนักเรียนนั้นจะทำให้ครุสามารถรู้และแก้ไขข้อบกพร่อง เมื่อนักเรียนใช้อุปกรณ์การทดลองไม่ถูกวิธี อันเป็นการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ และนอกจากนี้ครุก็อาจนำผลที่ได้จากการสังเกตมาเป็นคะแนนส่วนหนึ่งของการวัดและประเมินผลได้อีกด้วย

ในด้านกิจกรรมภายหลังการทดลองจากผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอน ปฏิบัติการเคมีของกลุ่มตัวอย่างประชากรครุทั้งหมด อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดของเวลา และครุส่วนใหญ่มีปัญหารံเรื่องการวัดและประเมินผลต้านทักษะ (สรุยุทธ สืบแสงอินทร์, 2529 เพียงใจ แคนเจริญไฟศาล, 2533) เนื่องจากจุดประสงค์ด้านทักษะภาคปฏิบัติกาหนดไว้ไม่ชัดเจน และการวัดและประเมินผลเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามิ่งได้วัดพฤติกรรมด้านทักษะปฏิบัติการ ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน การสอนจากที่ควรจะเป็นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มาเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความรู้ความเข้าใจ (ธงชัย ชิวนรีชา, 2537) โดยครุเป็นผู้นำความรู้มานอกนักเรียนมากกว่า ที่จะให้นักเรียนคิด ค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกุญแจพ ของการสอนปฏิบัติการ เคมีของครุด้านกิจกรรมภายหลังการทดลองทั้งสิ้น

และในด้านการใช้เทคนิคการสอนเสริมการสอนปฏิบัติการจากผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของการสอนปฏิบัติการ เค็มีของกลุ่มตัวอย่างประชากรครูทั้งหมดอยู่ในระดับต้นๆ แสดงว่าครูและเลยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพราะกิจกรรมการสอนในด้านนี้ได้แก่การถ่ายทอดความ การตอบสนองความต้องการเรียน และการเสริมพลัง ทึ้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเวลา การตอบสนองความต้องการเรียน และการเสริมพลัง ทึ้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเวลา จำนวนนักเรียนมีมากและเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผ่านการเรียน กิจกรรมการทดลองในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาแล้วทุกคน จึงมีประสบการณ์ในการทำการทดลอง ที่สามารถเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนได้ และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช้ความพยายาม เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่บูรณาการที่สามารถเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนได้ และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช้ความพยายาม เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่บูรณาการที่สามารถเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนได้ และยังพบร่วมกับผลการวิจัย ศักดิ์สิทธิ์ ชันพุฒิบูลย์ (2524) แต่ถึงอย่างไรก็ตามการถ่ายทอดความคิดเห็น คือเป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญในการสอนแบบสืบสอดตามแนวของ สสวท. เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียน เรียนรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการในเวลาที่รวดเร็วและพบร่วมกับผลการวิจัย ของ กิตติภานุ บุญรัตน์ (2531) ที่พบจากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ว่า หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา มีความที่ส่งเสริมความคิดแบบสืบสอดอยู่ครบถ้วน ส่วนการตอบสนองความต้องการของนักเรียนนั้นตามหนังสือคู่มือครู เค็มีของ สสวท. (2536) ได้กำหนดไว้ว่า ครูไม่ควรตอบคำถามของนักเรียนโดยตรงควรใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดจนพบคำตอบด้วยตนเอง และการสอนแบบทักษะ เสริมพลังจะสอน ซึ่งนับว่ามีความสำคัญดังคำกล่าวของ จริยา สุจารีกุล (อ้างถึงใน สุวิมล บุญญาอนันต์, 2526) ว่าการเสริมพลัง เป็นสมรรถภาพ การสอนของครูวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นและสำคัญที่สุดในการสอนแบบสืบสอด

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติการ เค็มีของกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียน ทั้งหมดโดยรวมทุกด้านอยู่ในชั้นปานกลาง และ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน คือ ด้านกระบวนการปฏิบัติ และด้านการรายงานผลการทดลอง พบร่วมกับ ไม่แต่ละด้านอยู่ในชั้นปานกลาง ทึ้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการใช้แบบเรียนและคู่มือครูของ สสวท. ได้กำหนดมาตรฐานของ การทดลองไว้เรียนรู้ แต่เวลาในการบูรณาการทักษะ เสริมพลังมีจำกัด จึงอาจทำให้การดำเนินการสอนจนถึงขั้นสรุป ผลการทดลองไม่ทันในการสอนแต่ละครั้ง ครูและนักเรียนจึงข้ามชั้นตอนการ เรียนการสอน ด้านการวางแผนและการออกแบบการทดลอง รวมทั้งการให้โอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถใน

การคิดหาวิธีการใหม่ ซึ่งเป็นพอดติกรรมพึงประสงค์ด้านทักษะภาคปฏิบัติที่สำคัญตามความมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรืองชัย ทิมสุวรรณ (2534) ที่พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ด้านการออกแบบและวางแผนต่างๆ กว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ด้านการเลือกใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ การดำเนินการทดลองอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ส่วนด้านความปลอดภัยในการทดลองอยู่ในขั้นปานกลาง จากการสังเกตพบว่า ด้านการรายงานผลการทดลองนั้นนักเรียนได้เขียนรายงานผลการทดลอง นำเสนอผลการทดลอง ตลอดจนการสรุปผลการทดลอง และตอบคำถามหลังการทดลองในชั่วโมงเรียนทำให้นักเรียนไม่ได้อ่านคันค้างเพิ่มเติมอย่างรอบคอบ ทำให้การเขียนรายงานผลการทดลอง ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ไม่มีการวิเคราะห์ผลการทดลอง สาเหตุที่ทำให้ผลการทดลองผิดพลาด และข้อเสนอแนะในการทำการทดลอง มีบางห้องเรียนที่ครۇาห์โอกาสันกเรียนได้คันค้างเพิ่มเติมก่อนเขียนรายงานผลการทดลองและนำรายงานผลการทดลอง มาส่งให้อาจารย์ตรวจ ในการเรียน กิจกรรมการทดลองในครั้งต่อไป

3. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนคุณภาพของการสอนปฏิบัติการเคมีของครู และทักษะการปฏิบัติการเคมีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.8475 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ บลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวไว้ว่าคุณภาพของการสอนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับและประเภทของผลลัพธ์ทางการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันท์ สังขอร่อง (2530) ที่พบว่าคุณภาพของการสอนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับทักษะการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ อาจกล่าวได้ว่าใน การสอนวิชาเคมีที่ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร เกิดการพัฒนาจนเป็นคนที่มีคุณภาพตามความต้องการของสังคมได้ ครูต้องพัฒนากระบวนการสอนวิทยาศาสตร์ให้มีคุณภาพ โดยจัดกิจกรรมการสอนตามแนวของ สสวท. คือสอนการปฏิบัติการทดลองตามขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบสืบสูบที่ชัดเจน อันจะทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการปฏิบัติการ ในห้องเรียนกิจกรรมการทดลอง ดังนี้รูปแบบของการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวของ สสวท. จึงเป็นรูปแบบของคุณภาพของการสอนปฏิบัติการของครู ที่สูงกว่ากระบวนการเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ คือ ทักษะการปฏิบัติการอันจะนำไปสู่การคิดเป็น ทำเป็นแก้ปัญหา เป็น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ จึงพิจารณาให้ที่คุณภาพของการสอน ปฏิบัติการ และทักษะการปฏิบัติการของนักเรียน เพราะการเรียนการสอนย่อมเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันเสมอ เมื่อไม่มีการสอน การเรียนรู้ย่อมไม่เกิดขึ้น (มังกร ทองสุขดี, 2522) ในท่านองเดียวกัน ครูมีพัฒนาระบบการสอนกิจกรรมการทดลองตามแนวทางที่พึงประสงค์ นักเรียนก็จะเกิดพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติอันจะทำให้เกิดการพัฒนาจนเป็นคนที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของสังคมด้วย

ข้อเสนอแนะ

ต้านการเรียนการสอน

1. ครูผู้สอน ควรตระหนักรถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของตนเองให้ตรงตามแนวทางของหลักสูตร
3. ครูผู้สอนควรร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ภาคปฏิบัติและทำการประเมินผลเพื่อบรรบปรุงการเรียนการสอนทุกครั้งหลังสอนการทดลอง โดยใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย เช่น การสังเกตการซักถามในชั้นเรียน การตรวจงาน การให้แบบฝึกหัด ๆ ฯ
4. นักการศึกษาและผู้จัดทำหลักสูตรวิทยาศาสตร์ควรประสานงานกันเพื่อบรรบปรุงข้อสอบคัดเลือกระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ

ต้านการดำเนินการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษา และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาระบบการเรียนการสอนปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นต่าง ๆ
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรร่วมที่ทำให้เกิดความแปรปรวนของทักษะการปฏิบัติการของนักเรียน ในระดับชั้นต่าง ๆ

3. គរគិកមាត្របេរពទៀតែរីយ៉ាវខំងកំណុចុមាបុរិយាជនកម្មភាពទៅសោរបិន្ទុបិទិការទូទៅក្នុងក្រុវិទ្យាសាស្ត្រ
 4. គរគិកមាត្របេរពទៀតែរីយ៉ាវខំងកំណុចុមាបុរិយាជនកម្មភាពបិន្ទុបិទិការទូទៅនក្ខោះរីយ៉ាវដែលមានអាជីវកម្មជាដំបូង
- ផែនការរាយការណ៍សម្រាប់ប្រើប្រាស់បុរិយាជនកម្មភាពទៅសោរបិន្ទុបិទិការទូទៅ
5. គរគិកមាត្របេរពទៀតែរីយ៉ាវខំងកំណុចុមាបុរិយាជនកម្មភាពបិន្ទុបិទិការទូទៅនក្ខោះរីយ៉ាវដែលមានអាជីវកម្មជាដំបូង